

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118204546
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118204546.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobkyne T. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom Q. O. F. XXX, práv.zastúp. JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom Hodžova č.53, Trenčín proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO 47 233 516, o neoprávnené vykonávanie zrážok zo mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovaný **n i e** je oprávnený domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX zabezpečujúcej pohľadávku žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a v súvislosti s ňou, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným.

II. Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala vydania rozhodnutia, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.12.2012 zabezpečujúcej pohľadávku žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a v súvislosti s ňou, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ(za slobodna pod menom Gregorová) uzavrela so žalovaným Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia záväzku

2. č. XXXXXXXXXXXX, ktorá zabezpečovala Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetná dohoda bola podpísaná zo strany žalobkyne dňa 27.01.2012 a zo strany žalovaného dňa 01.02.2012. Žalobkyňa má za to, že v Dohode absentuje presne určiteľná výška pohľadávky, ktorá má byť Dohodou zabezpečená. Dohoda je preto neurčitá a v tom dôsledku v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Poukazuje na právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyjadrený v uznesení č.k. 5Co/80/2016-27- zo dňa 16.02.2016, že "inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offo súdnu kontrolu zákonnosti zmluvných plnení pre dodávateľa, napr. z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok z pohľadu dodržania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, prípadne z pohľadu platnosti dojednaní úrokov z úveru z pohľadu dobrých mravov a pod. Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že v

eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad." Je toho názoru, že len ak je celková výška zabezpečenej pohľadávky jednoznačne určiteľne v Dohode stanovená, je aj zamestnávateľovi zrejme, dokedy a do akej celkovej výšky má mzdu zamestnancovi zrážať v súlade so zákonom a Dohodou. Navyše v prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa veriteľ dostáva do majetkovoprávneho styku s ďalším subjektom, ktorý nie je priamym účastníkom dohody o zrážkach zo mzdy t.j. platiteľom mzdy. Preto v dohode musí byť platiteľ mzdy náležite identifikovaný. Takto označený platiteľ mzdy v Dohode ale absentuje. Zabezpečenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere možno považovať za spotrebiteľskú zmluvu a teda žalobkyňa ju uzatvárala ak spotrebiteľ, preto aby bola platná musí spĺňať konkrétne náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení zákonov. V opačnom prípade sa považuje takto poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa súčasne podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 11Csp/79/2018-11 zo dňa 04.06.2018, právoplatným dňa 03.07.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012 zabezpečujúcej pohľadávku žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.. a v súvislosti s ňou, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a súčasne zamestnávateľovi žalobkyne Základná škola s materskou školou 301, Košecké Podhradie, 018 31 Košecké podhradie uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovanej na základe tejto Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28.06.2018 poprel tvrdenia žalobkyne v celom rozsahu. Dôvodil, že všetky pohľadávky sú kauzálne prepojené práve vymedzením právneho titulu ich vzniku na zmluvu o revolvingovom úvere. Preto napríklad aj pohľadávka titulom poskytnutia revolvingu (ktorá vzniká po poskytnutí revolvingu) nie je akoukoľvek pohľadávkou, ale je presne určená a viazaná na konkrétny právny dôvod jej existencie. Je logické, že znenie Dohody je koncipované práve určeným spôsobom, nakoľko žalobkyni môže byť poskytnutý ďalší (revolvingový) úver, čo v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy nie je (a ani nemôže byť) známe či určiteľné. Určenie zabezpečovanej pohľadávky nemusí byť v zmysle zákonnej úpravy len číselné, ale môže byť uskutočnené každým spôsobom, na základe ktorého sa pohľadávka dá identifikovať. V prípade pohľadávky je zrejme, že základným spôsobom jej identifikácie je identifikácia právneho vzťahu, z ktorého táto pohľadávka vzniká. Právny vzťah (resp. dôvod) vzniku pohľadávky je základný spôsob identifikácie pohľadávky. Určitosť právneho úkonu znamená také vyjadrenie obsahu právneho úkonu, na základe ktorého sa dá posúdiť, aký je obsah vzájomných práv a povinností. Zjednodušene ide o to, čo právny úkon svojím obsahom znamená a má znamenať, teda či sa konajúcemu podarilo stanoviť obsah svoje vôle jednoznačným spôsobom. Je nepochybné, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa týka konkrétnej zmluvy a pohľadávok, ktoré veriteľovi vzniknú voči dlžníkovi. Dohoda o zrážkach zo mzdy pri označení pohľadávky teda vymedzuje, aký právny vzťah je dôvodom vzniku pohľadávky a tiež na základe čoho konkrétne pohľadávka vznikne (úver, revolving). Z hľadiska určitosť právneho úkonu je teda nesporné, čo pohľadávka znamená. Tvrdenie žalobcu o tom, že zabezpečovaná pohľadávka nie je v dohode o zrážkach presne a úplne konkretizovaná, je v rozpore s ustanoveniami noriem, ktoré slúžia na výklad obsahu právneho úkonu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 191/2009 Záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník prejavíť (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, čiže vymedzenie zabezpečenej pohľadávky bude prirodzene odkazovať, resp. spájať sa s hlavným vzťahom, z ktorého táto pohľadávka vznikla (obdobne je tomu pri záložnom práve, ručení, zabezpečovacom prevode práva a pod.). Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu, potrebné. Dodal, že popierame tiež tvrdenie žalobkyne o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť ex offo súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských

zmluvách. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalovaný uvádza, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t. j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného v Dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný. Popiera tiež tvrdenia žalobkyne o tom, že dohoda mala obsahovať označenie platiteľa mzdy, ktorý nie je v zmysle žiadneho právneho predpisu považovaný za účastníka dohody. Právna úprava vymedzuje postavenie platiteľa mzdy iba v korelácii s okamihom, v ktorom je mu predložená dohoda o zrážkach zo mzdy, t.j. od momentu, v ktorom je povinný začať s výkonom zrážok zo mzdy. Povinné uvádzanie osoby platiteľa mzdy do dohody o zrážkach zo mzdy, nakoniec, nenachádza oporu ani v logických úvahách, nakoľko skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní osoby platiteľa mzdy do obsahu dohody by neznamenal, že dlžník po podpise dohody nemôže svojho zamestnávateľa zmeniť, čo by spochybnilo otázku platnosti predmetného právneho úkonu. Záverom poukazuje na to, že ak žalobkyňa akcentuje podmienku zahrnutia obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je zrejmé, či uvedeným konštatovaním naznačuje, že by takéto náležitosti mali v zmluve absentovať, nakoľko vo svojej argumentácii nepoukazuje na žiadne podporné okolnosti, majúce charakter preukázateľnosti vo vzťahu k tvrdenému. Navrhol, aby súd žalobu zamietol.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 14.08.2018 zotrvala na doterajších tvrdeniach s pripomienkou, že aj keď dohoda o zrážkach zo mzdy môže byť z formálneho hľadiska platná a obsahovať všetky náležitosti (ako tvrdí žalovaný), ktoré musí mať dohoda o zrážkach zo mzdy podľa zákona, dohoda ako akcesorický záväzok nemôže byť dohodnutá platne, ak sa na základe tejto dohody majú vykonávať zrážky zo mzdy tak, že sa uspokojí pohľadávka v neoprávnenej výške aj z neprijateľných zmluvných podmienok hlavného záväzku - spotrebiteľskej zmluvy. V tejto súvislosti opakovane akcentujeme podmienky zahrnutia obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch do Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. (ďalej len ako "Zmluva o úvere"), čo sa však v danom prípade nestalo. V Zmluve o úvere konkrétne absentuje termín konečnej splatnosti čo znamená, že Zmluva o úvere neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje tento poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. V Zmluve o úvere v bode 6. je uvedená splatnosť úveru v podobe "48/19", t. j. 48 splátok, pričom splatnosť je 19 dňa v mesiaci. Má za to, že rozhodovacia prax tunajšieho súdu resp. Krajského súdu v Trenčíne jednoznačne vyžaduje, aby bol termín konečnej splatnosti vyjadrený konkrétnym dátumom. V tejto súvislosti poukazujeme na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Trenčíne, Rozsudok zo dňa 11.04.2018, sp. zn. 5Co/22/2018, kde odvolací súd rozoberal prípad, v ktorom žalovaný vystupoval tiež v pozícii žalovaného a taktiež sa jednalo o zmluvu o revolvingovom úvere, na čo odvolací súd zaujal jasné a zrozumiteľné stanovisko: "Údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarcu určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti obsahovať isté náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru) je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok." Nad rámec uvedeného dodáva, že je právne irelevantné, že v Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. zo dňa 01.02.2012 žalobca uvádza dátum splatnosti poslednej splátky úveru (19.02.2016), nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje takéto určenie v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, čo v tomto prípade bola predmetná Zmluva o úvere. Na podporu našich tvrdení ešte poukazujeme na bod 2.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. a na bod 13 Zmluvy pričom gramatickým výkladom možno dospieť

k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere a Oznámenie o veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - sú dva rozdielne právne úkony. V kontexte s uvedeným je potrebné tiež poukázať na podľa nášho názoru neplatné dojednanie o úroku vo výške 70 % ročne (ročná úroková sadzba úveru) v Zmluve o úvere. Vo vzťahu k takejto výške úroku (výrazne viac ako 50 % ročne) uvádzame, že takýto úrok je v zmysle už ustálenej a notoricky známej judikatúry súdov SR v rozpore s dobrými mravmi a teda v zmysle § 39 v spojení s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Teda nie je možné úspešne sa domáhať úroku v uvedenej výške. V tejto súvislosti uvádzame, že zmluvne stanovená RPMN vo výške 67,02 % nezodpovedá úveru, ktorý bol poskytnutý za úrok 70 % ročne. RPMN totiž nemôže byť nižšia ako samotný ročný úrok. Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že Zmluva o úvere, ktorú považujeme za formulárovú zmluvu, obsahovala aj ďalšie ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to prakticky nečitateľné zmluvné dojednania, automatické navyšovanie úveru pri splatení určitého počtu splátok (bod 4 a nasl. zmluvných dojednaní). Rovnako tak vyberanie poplatku za "službu odloženia splátok" vo výške 88,70 Eur (bod 8.1 Zmluvy o úvere). Po zohľadnení bodu 8.4. Zmluvy o úvere možno dospieť k názoru, že žalobkyni ako spotrebiteľovi nebola nikdy vyplatená suma úveru tak, ako mala byť dohodnutá, ale v nižšej výške po započítaní predmetnej odplaty z dohody o poskytnutí služby. Podľa nášho názoru v danom prípade zmluvné podmienky neboli vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a neboli individuálne dojednané. Postavenie žalobkyne bolo jednoznačne znevýhodnené, nemala možnosť ovplyvniť podstatné podmienky Zmluvy o úvere, ktoré boli neprimerané a hraničiace až s úžerou. Taktiež nesúhlasí s argumentáciou žalovaného v čl. II bode 2. jej vyjadrenia, týkajúcou sa ex offo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Jednak žalovaný uviedol, že popiera tvrdenie žalobkyne. Toto jeho popretie považuje za neúčinné, nejde o tvrdenie žalobkyne, ale o právny názor Krajského súdu v Trenčíne, ktorý je potrebné rešpektovať ako právny názor súdnej autority. Navyše tvrdenia žalovaného podľa nášho názoru nijako nevyvracajú právny názor Krajského súdu v Trenčíne. V spojení s vyššie uvedeným (najmä bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, neprijateľné podmienky) a neurčitou samotnej Dohody o zrážkach zo mzdy zastáva názor, že žalovaný nie je oprávnený sa domáhať vykonávania zrážok zo mzdy a iných príjmov na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, keďže sa domáha vyššej sumy ako bol poskytnutý samotný úver.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.09.2018 poprel tvrdenie žalobkyne a doplnil tvrdené o nasledovné skutočnosti: a) Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len "Zmluva"), ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah Zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v článku 7 zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru s poukazom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol, že V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka, termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem "termín konečnej splatnosti" nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie "dátum" (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - "dátum narodenia", alebo v § 10 ods. 2 písm. b), "dátumy čerpania", ods. 2 písmeno c) "údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume" či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia "dátume a výške splátok"). Zo zákona je zrejmé, že pojem "termín" a pojem "dátum" nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX obsahuje určenie "termínu konečnej splatnosti" viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukazuje tiež na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že

nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákonom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) "V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru". Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie "termínu konečnej splatnosti" je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý ma informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú obsahom samotnej zmluvy. Cieľom predmetnej listiny je predovšetkým informovanosť spotrebiteľa titulom zhrnutia už dohodnutých zmluvných údajov. Oznámenie neobsahuje žiadne "nové" zákonné zmluvné náležitosti, ale potvrdenie už dohodnutých náležitostí v zmluve. Ak žalobca poukazuje na to, že vzorec výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný, je nesprávny, potom žalovaný akcentuje tú skutočnosť, že zo strany žalobcu nedošlo k predloženiu žiadneho dôkazu, ktorý by mal jeho tézy podporiť. Tvrdenie žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, popierame, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neprimeranosti výšky odplaty. Popiera aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj "zisk" účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 %. Uvedené podporuje napríklad aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016. Z novelizovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyplýva, že referenčné kritérium, podľa ktorého sa má posudzovať primeranosť, sa preniesla zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký, a teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom ..." Priemerná výška odplaty v danom období bola 45,66% a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že zmluva o úvere bola žalovaným vopred pripravená a nemal možnosť ovplyvniť podstatné podmienky zmluvy predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov. Na základe samotnej skutočnosti, že nejaký zmluvný dokument bol vopred pripravený nemožno tvrdiť, že jeho uzatvorenie nebolo v súlade s právom. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10. 4. 2014 (tzv. kauza bankových poplatkov), v zmysle

ktorého v otázke predformulovaného znenia zmluvy "To platí zejména proto, že jev označovaný jako typizace právního jednání či typizace aplikace práva v podmínkách výkonu veřejné správy nabyvá v informační společnosti na stále větším významu. Problém ochrany spotřebitele však nespočívá v zákazu takových ujednání (obchodních podmínek), nýbrž v možnosti se s nimi řádně seznámit, v jejich zřetelném označení, formulaci a možnosti je po zralé úvaze akceptovat, nebo odmítnout, tedy jak bylo již výše zdůrazněno, je především otázkou informování spotřebitele v předmluvní fázi. Z tvrzení žalobcu nemožno spolehlivo zistiť, aká právne relevantný následok má byť s jeho uvedeným tvrdením spojený. Právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a účinné v čase uzatvorenia zmluvy výslovne nevyžadovali, aby písmo v nich použité spĺňalo podmienku predpísanej veľkosti. Žalobca má za to, že toto dojednanie je vyjadrené určito, jasne a pre spotrebiteľa zrozumiteľne. Žalovanému bol pred podpísaním zmluvy predložený formulár - zmluvné dojednania, ktorý si mal možnosť prečítať, a v prípade zistenia akéhokoľvek pre neho nezrozumiteľného dojednania sa spýtať na jeho obsah, rozsah a dôsledky z neho vyplývajúce. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o vyplatení nižšej čiastky, ako je uvedená výška v zmluve o úvere. V prípade obdržania nižšej čiastky ako je suma schváleného úveru žalobca pri svojich tvrdeniach úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením "nižšej" sumy ako je suma uvedená v zmluve. Suma úveru vo výške 1.500,- Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem "poskytnutie úveru" je rovnocenný či dokonca synonymom "vyplatenia úverových peňažných prostriedkov". Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave.

7. Tak ako v prípade účelového úveru, kedy poskytovateľ úveru poskytuje peňažné prostriedky dlžníkovi na účet tretej osoby (napríklad na financovanie predmetu kúpy, ku ktorej sa úver účelovo viaže a podobne), rovnako aj v prípade uhradenia jedného úveru druhým (z právneho hľadiska najčastejšie ide o započítanie pohľadávok) vždy pôjde o poskytnutie úveru. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Žalobca vyššie uvedenou argumentáciou napáda závery, kedy sa berie výška úveru ako výsledná suma poskytnutých finančných prostriedkov. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo Štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda bola žalobcovi zrejmá už pred podpisom zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby: "Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami." Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby podporujeme napríklad aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14. Žiadal, aby súd žalobu zamietol.

8. Žalobkyňa v poslednom vyjadrení zo dňa 18.10.2018 uviedla, že trvá na tom, že vyvodzovanie konečného termínu splatnosti úveru zo Zmluvných dojednaní nie je dostatočným naplnením litery zákona, konkrétne ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru do spotrebiteľskej zmluvy. Preto sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o

spotrebiteľských úveroch považuje tento poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že predmetná zmluva obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti úveru viacerými spôsobmi. Má za to, že rozhodovacia prax súdov je jednoznačná, teda že nie je postačujúce, aby si spotrebiteľ dokázal uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. To znamená, že v zmysle zákona v danom prípade nebolo postačujúce, že žalovaný termín splatnosti "zakryl" do zmluvných dojednaní alebo ponechal na spotrebiteľa, aby si ho vyvodil podľa počtu mesačných splátok a dátumu ich splatnosti. Navyše podľa čl. 13 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou časťou sú zmluvné dojednania. V zmysle čl. 2 zmluvných dojednaní, zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená a dlžníkom podpísaná žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere a tá je uzatvorená dňom podpisu dlžníka a veriteľa. Z toho je potom zrejme, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyhotovené žalovaným dňa 01.02.2012 nebolo súčasťou návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy (zmluvu podpísala žalobkyňa dňa 27.01.2012), ktorý žalobkyňa akceptovala. To znamená, že nie je teda výsledkom konsenzuálneho dojednania medzi stranami zmluvy, ale len jednostranným úkonom žalovaného, ktorý nemôže byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej stranami. Vzhľadom na vyššie uvedené trvá na tom, že poskytnutý úver by sa mal považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný tiež vo svojom vyjadrení poukazuje na zmenu právnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch. Domnievame sa, že rozhodovacia prax súdov za posledné roky v obdobných prípadoch prednostne aplikovala zákon o spotrebiteľských úveroch aj napriek už vtedy existujúcim výsledkom konania C-42/15, na ktoré poukazuje žalovaný. Síce bol predmetný zákon novelizovaný, je potrebné vychádzať z jeho platného a účinného znenia v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia predmetnej zmluvy vyžadoval uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, preto mal žalovaný zakomponovať termín konečnej splatnosti úveru do predmetnej zmluvy, v opačnom prípade sa vystavoval riziku, že poskytnutý úver bude považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. V danom prípade bola v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti úveru iba formou uvedenia splatnosti úveru prostredníctvom uvedenia počtu splátok "48" a splatnosťou - deň v mesiaci "19", čo nie je zo zákona dostatočné a preto je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový.

9. Žalovaný sa opakovane opiera o rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. K tomuto rozhodnutiu uvádzame nasledovný názor rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove: "Toto rozhodnutie nemôže mať vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť rozhodovacia prax všeobecných súdov Slovenskej republiky pri posudzovaní otázky splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor EÚ vykladá výlučne právo EÚ a nie je oprávnený poskytovať výklad vnútroštátneho práva, v čom majú kompetenciu jedine vnútroštátne súdy. Aj v rozhodnutí C 42/15 Súdny dvor EÚ poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/28/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a zrušení smernice Rady 87/102/EHS a nevyjadroval sa ku konkrétnemu výkladu slovenského zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého by v našej prejednávanej veci mal súd postupovať a rozhodnúť. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu Európskej únie je povinnosťou vnútroštátneho súdu skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, je povinnosťou súdu skúmať, či môže smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môže zákon vykladať eurokonformne. Takýto eurokonformný výklad zákona však nie je absolútny, preto nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, lebo by sa jednalo o výklad contra legem. Otázka priameho účinku smernice vo všeobecnosti sa v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci" (z Rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23.01.2018, sp. zn. 4Co/55/2017). Čo sa týka tvrdenia, že poskytnutý úrok (odplata) vo výške 70 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, na tomto trváme, nakoľko ide o verejne známu skutočnosť, že úrok poskytnutý v takejto

výške odporuje dobrým mravom. Nie je tam tiež jasné, z čoho žalovaný vyvodzuje, že za podstatné prevýšenie sa považuje také, ktoré je viac ako o 25 %. V tomto smere nesúhlasíme teda s tvrdeniami žalovaného uvedenými v jeho vyjadrení. V ostatnom sa pridrižiava tvrdení uvedených v žalobe a v replike.

10. Súd vytyčil pojednávanie, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd preto prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalovaného (§180 Civilného sporového poriadku).

11. Súd vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne, oboznámil Dohodu o zrážkach zo mzdy /iných príjmov/ dlžníka č. 8500009670 zo dňa 01.12.2012, Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere vrátane oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 01.01.2012, a Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, Súhrnné údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrtrok 2011 a zistil tento skutkový stav:

12. Zo žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 15.12.2017 vyplýva, že spoločnosť ANACO s.r.o. ako splnomocnený zástupca veriteľa- žalovaného EXT, a.s. požiadala zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy s tým, že výška dlhu je 407,40Eur k 18.06.2017. Na základe dohody o zrážkach zo mzdy je zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať uvedené zrážky a poukazovať ich veriteľovi.

13. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2012 bolo preukázané, že žalobkyňa uvedený deň v bode 5. požiadala žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) v sume 360,- Eur, ktoré by žalobkyňa splácala žalovanému v 48 mesačných splátkach po 18,49 EUR so splatnosťou splátok k 19. dňu v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola vo výške 887,52 Eur, predpokladaná RPMN úveru mala byť 70 %, ročná úroková sadzba úveru mala byť 70,01 %, priemerná RPMN za úver mala byť 45,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu mala byť 150,55 Eur, celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa pri revolvingu zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) mala byť 443,76 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu mala byť 64,18 %, ročná úroková sadzba revolvingu mala byť 80,97%. Žalovaný v bode 6 vyplnil dňa 01.02.2012 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvu o revolvingovom úvere tak, že poskytnutá čiastka úveru t.j. úverový limit bol vo výške 360,-Eur splatný v 48 mesačných v splátkach po 18,49 Eur so splatnosťou k 19. dňu v mesiaci, s tým, že celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola 887,52 Eur, RPMN za úver bola 67,02 %, ročná úroková sadzba úveru bola 70 %, priemerná RPMN za úver bola 45,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu bola 150,88 Eur, celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa pri revolvingu zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) bola 443,76Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu bola 80,97 %, ročná úroková sadzba za omeškanie bola 9 %. Podľa bodu 8.1. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa ako dlžník sa zaviazala za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru zaplatiť veriteľovi odplatu vo výške 88,70 Eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu zaplatiť veriteľovi odplatu vo výške 40,32 Eur.

14. Z dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že túto podpísala dňa 27.01.2012 ako dlžník žalobkyňa a dňa 01.02.2012 žalovaný ako veriteľ. Podľa čl. I spoločnosť (žalovaný) bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 360,- Eur. V zmysle zmluvy/dodatku k zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu/ov. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Podľa čl. II dohody strany dojednali v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. I dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne

iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na bankový účet žalovaného pod uvedeným variabilným symbolom vo výške 18,49 Eur mesačne. Strany výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní. Dlžník výslovne s takým postupom súhlasí. Podľa čl. III strany sa dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než spoločnosť zamestnávateľovi písomne ohlásí, že všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov, sú splatené.

15. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou ku dňu 01.02.2012.

16. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je v celom rozsahu dôvodná.

22. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia ktorým súd vysloví, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobkyni práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2012, ktoré uzavrela so žalovaným na zabezpečenie svojich záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. zo dňa 01.02.2012. Na základe žalobou napadnutej dohody si žalovaný uplatnil ako veriteľ svoje právo a požiadal zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu zrážok zo mzdy. Z textu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že žalobkyňa nemá oprávnenie túto vypovedať, odstúpiť od nej, ani ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Bez požadovaného rozhodnutia by právne postavenie žalobkyne ako dlžníka bolo neisté a súčasne by bolo ohrozené právo žalobkyne na disponovanie so svojou mzdou. Posudzujúc uplatnený nárok súd sa predovšetkým predbežne zaoberal otázkou či predmetná zmluva je platne uzavretá.

23. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Dohoda musí v zmysle § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Tieto náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala. Preskúmaním dohody o zrážkach zo mzdy dospel súd k záveru, že táto neobsahovala výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Hoci v texte dohody je uvedené, že spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne, v tomto texte nie je uvedená pohľadávka, ale možný spôsob jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky v znení, že táto je tvorená úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov je neurčité. V dôsledku toho je táto dohoda o zrážkach zo mzdy neurčitá, a preto podľa § 37 Občianskeho zákonníka neplatná. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavujú formulárovú zmluvu, ktoré nebola individuálne dojednaná, žalovaný žiadnym spôsobom jej individuálne dojednania nepreukázal. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobkyne, ktorý je spotrebiteľom. Pri uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy musí dlžník - spotrebiteľ vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Suma 360,- Eur v dohode o zrážkach zo mzdy č.. v bode I. tejto dohody bola uvedená len v súvislosti s označením v budúcnosti poskytnutého úveru na základe žiadosti o poskytnutie úverov.

24. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala ani dostatočne určité zmluvné dojednanie týkajúce sa výšky splátok. Podľa čl. II napadnutých dohôd sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku. Predmetné ustanovenie je nielen neurčité, a preto podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné, ale aj predstavuje jednostranné neprímerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Takéto navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie dohody v časti výšky mesačných zrážok zo mzdy, čo súd považoval za neprípustné. Neurčitosť splátok spočíva aj v tom, že tieto neboli časovo obmedzené a vzťahovali sa na akékoľvek budúce pohľadávky žalovaného (úver vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých žalobkyňi, príslušenstvo úveru, prípadne uplatnené zmluvné pokuty, náklady vzniknuté v súvislosti s vymáhaním pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšie prípadné pohľadávky žalovaného voči žalobkyňi, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov) až do momentu, keď žalovaný oznámi zamestnávateľovi dlžníka, že jeho pohľadávky sú splatené. V konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa bola žalovaným o následkoch dohody o zrážkach zo mzdy poučená ani, že by žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť odmietnuť uzavrieť tieto dohody, ktorá je zabezpečovacím prostriedkom poskytovaných úverov. Vzhľadom k tomu, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala určité označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok je táto dohoda neplatná. Vzhľadom na vyššie uvedené súd námietky žalovaného považoval za právne bezpredmetné. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Žalovanému z neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy nevyplývajú žiadne práva, nie je oprávnený domáhať sa práva na zrážky zo mzdy a preto súd žalobe vyhovel.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Žalobkyňa bola v konaní stranou s plným úspechom v spore, preto jej súd priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté podľa § 262 ods.2 CSP. Lehotu na plnenie sa určil podľa § 232 ods.3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.